

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Inuidia auarum plectens pecuniâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

cumberet, tres cruciferos extraxit è erumena, eosque sub hydria posuit, pro cereuisia emenda. Sed antè, quàm emeret, aquam exiguis haustibus bibit. Aqua quia sapuit, cereuisiam non emit. Finito prandio, aut cœna, monetam in marsupium reponens dicere solebat: *En meos tres cruciferos retinui, Et tamen satis bibi.* Ita Genium suum defraudauit, immò auaritiâ suam ipse plexit.

Horat. lib. 1.
Sat. 1.

Tantalus à labris sitiens fugientia captat

Flumina. quid rides? mutato nomine de te

Fabula narratur: congestis undique saccis

Indormis inhians, & tamquam parcere sacris

Cogeris, aut pictis tamquam gaudere tabellis.

Nescis quid valeat nummus, quem prabeat usum.

Panis ematur, olus, vini sextarius, adde

Quis humana sibi doleat natura negatis.

Ecclesi. 14. 3.

Sacrum oraculum est: *Viro cupido & tenaci sine ratione est substantia, & homini liuido ad quid aurum? Qui acernat ex animo suo iniuste, alijs congregat, & in bonis illius alius luxuriabitur. Qui sibi nequam est, cui alij bonus erit? & non iucundabitur in bonis suis.* Ethnicum audiamus.

Immunifico scis quid cantari solet: Quod habes, ne habeas.

Et illud: Quod nunc non habes, habeas malum, quandoquidem

Nec tibi bene esse potes pati, nec alteri.

Cùm interea frugalitate contento bene sit, & ita bene, vt fons hospite dignus iudicetur. Quales fuere Philemon, & rustica illa Baucis, qui paupertatem ferendo leuem effecere.

Horat. lib. 1.
ep. 12. ad
Lecium.

Si rectè fruieris, non est, vt copia maior

Ab Ioue donari possit tibi; tolle querelas:

Pauper enim non est, cui rerum superperit usus,

Si ventri bene, si lateri est, pedibusq; tuis, nil

Diuitia poterunt regales addere maius.

Si fortè in medio positorum abstemius, herbia

Vitis & vrtica: sic vines protinus, vt te

Confestim liquidus fortuna riuus in aures,

Vel quia naturam mutare pecunia nescit,

Vel quia cuncta putas vnâ virtute minora.

IV.

At, ne inuidia fortasse hîc nihil negotij gerere videatur, auiditè, obsecro, inuidiam auaritiâ, aut auaram inuidiam. Refert idoneus

idoneus author Ioannes Nider, à fide dignis hominibus se intellexisse, suoque tempore, Constantiæ accidisse, vt quidam collectis multis nummis argenteis, ipsique partim seruandis, partim dissipandis, rogaret, in commune valetudinarium admitti, atque inter pauperes ali. Impetrauit, ibi, velut Tantalus inter aquas, maluit carere delitijs, quàm diuitijs. Itaque, ne suos nummos cogeret, ut expendere, pulmentis atque olusculis victitauit, magis nummorum suorum aspectu, quàm ciborum vsu pastus. Postquam satis diu hanc miseram vitam vixit, tandem morbo afflictus, mortem sensit in foribus esse, dolensque sibi adhuc pecuniam superesse, qua neque ipse vsus erat, neque alios gaudere volebat, mirabile consilium cepit. Siquidem *de farina auena sibi pulmentum impatientissimè clamabat preparandum. Quod cum factum esset, sedit egrotus solito more solito, in lecto, & loco micarum panis minutatim spargere cepit denarios, quos occultauerat, in pulmentum auenaceum, quasi panem intreret.* Quis non diceret, auri atque argenti sacram esse famem? Ne alijs, quod comparsum erat, relinqueretur, ipse deuorauit, sed non sine diuina Nemese. Nam vbi, arrepto cochleari, auidissimè argenteam offam cepit ori inferre, illicò suffocatus est; vt eadem opera & peccatum, & poena peccati iungerentur. Quamquam, vt malum multiplicaretur, etiam amentia cum stultitia iuncta fuit, I, auare, *Rape, congera, aufer, posside, relinquendum est.* Condas licet, relinquendum est: deuores licet, relinquendum est, & fortè *hac nocte animam tuam repetunt à te.* Nonnè meritò Dominus talem *stultum* appellauit?

Nemo sapiens scilicet veriùsque ludit Heautontimorumenon, quàm auarus; qui & in aliorum exitium viuunt, & in suum. Quod plus quàm Tragico exemplo docet Antonius Balinghem. E Martia Polonorum gente non nemo fuit, patria Pultouicensis, cui vita militaris placuit. Castra igitur secutus, complures annos, à domo paterna abfuit, seu prædis, seu stipendijs insigniter ditatus. Tandem Sagum rogâ mutare, ac postliminio domum redire statuit, vt acquisita exoneraret, suasque opes cum parentibus communes faceret. Sed quia diuturni temporis absentia magnam in vultu habituque mutationem induxerat, neque noscebat suos redire, neque noscebatur. Iam in conspectu vrbs patriæ erat, cum

Ioan. Nider
lib. 3. cap. 5.
Fornicarij,

Martial. l. 2.

Luc. 12. 10.

V.

Anton. Balinghem in
Zoopæd. tit.
Hospitalitas.